

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 6547
วันที่ 29 ก.ธ. 2542 105

7/30

ที่ กค 0605/ 11408

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

๑๘ กันยายน 2542

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (การจัดตั้งเขตปลอดอากร)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0204/10540 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

รวม 3 ฉบับ จำนวนฉบับละ 90 ชุด 4 ผอ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (การจัดตั้งเขตปลอดอากร) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช และร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วอีกครั้งหนึ่ง หากเห็นชอบขอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวมายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ ทั้ง 3 ฉบับ พร้อมนี้ได้แนบร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับดังกล่าว จำนวนฉบับละ 90 ชุด มายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ศิริกัญญา

(นายพิเศษ พันธ์ชาติกุล)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

สำนักกฎหมาย

โทร. 2494076

8/30

ที่ นร 0601/ 673

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ 10200

4 สิงหาคม 2542

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (การจัดตั้งเขตปลอดอากร)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0204/5604 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2541

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
บันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(2) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(3) ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
บันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. 2 กท

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า คณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การจัดตั้งเขตปลอดอากร) ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมและข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวมทั้งได้พิจารณาความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมและข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสร็จแล้ว มีความเห็น ดังนี้

1. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ว่า การจัดตั้งเขตปลอดอากรเป็นมาตรการหนึ่งในการสนับสนุนการส่งออก และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขกฎหมายและเร่งรัดการส่งออก แต่เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมมีหน่วยงานรับผิดชอบในการกำกับดูแลเขตอุตสาหกรรมส่งออก การจัดตั้งเขตปลอดอากรตามร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฯ การกำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ให้อำเภอ ประโยชน์แก่เขตอุตสาหกรรมส่งออกด้วยก็จะเป็น

กษ.กม. วันที่..... 485
วันที่..... 6 ส.ค. 2542
เวลา.....

9/30

คน 5 (คน)

- 6 ส.ค. 2542
กต 601

ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ นั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่วมกับผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต และประมวลรัษฎากรให้มีความชัดเจนและเอื้อประโยชน์ในทางองค์เกี่ยวกับเขตปลอดอากรแล้ว

C

- 6 ส.ค. 2542

gn

2. สำหรับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้รับไว้พิจารณาด้วยนั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่วมกับผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเรียนชี้แจงว่ากรณีดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ดังมีรายละเอียดดังนี้

(1) การจัดตั้งเขตปลอดอากรมีเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอหรือไม่ กรมศุลกากรมีความพร้อมในการดูแลเขตปลอดอากรดังกล่าวเพียงใด และการจัดตั้งเขตปลอดอากรดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเขตอุตสาหกรรมส่งออกหรือไม่ รวมทั้งจะเป็นตัวอย่างแก่กระทรวงอื่น ๆ ขอดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องท่านองนี้หรือไม่ นั้น

สำนักงานฯขอเรียนว่า การจัดตั้งเขตปลอดอากรมีวัตถุประสงค์เป็นการเพิ่มกลไกในการส่งเสริมการส่งออกของรัฐอีกวิธีการหนึ่ง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการควบคุมและขอบเขตของสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีความแตกต่างกันกับระบบที่มีอยู่เดิม ไม่ว่าจะเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตอุตสาหกรรมส่งออกหรือเขตส่งเสริมการลงทุน ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการเองว่าประสงค์ที่จะใช้บริการของรัฐประเภทใดที่จะทำให้ได้รับประโยชน์สูงสุดแก่ธุรกิจของตน และไม่ส่งผลกระทบต่อเขตอุตสาหกรรมส่งออก หากแต่จะเป็นการช่วยลดภาระให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยอีกทางหนึ่ง เนื่องจากในบางครั้งไม่อาจจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกได้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการได้

สำหรับเรื่องความพร้อมนั้น ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงว่า กรมศุลกากรจะได้ดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยอาศัยบุคลากรที่มีอยู่แล้วได้

(2) การทำลายเศษวัสดุ ของเสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร หากเป็นของที่ไม่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมหรือของที่มีอันตรายควรได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย และการทำลายของดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อภาระภาษีด้วยหรือไม่

สำนักงานฯขอเรียนว่า วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรประสงค์จะให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการเท่านั้น มิได้มีวัตถุประสงค์ในการยกเว้นการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นแต่อย่างใด กรณีจึงยังคงอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้น ในการทำลายเศษวัสดุ ของเสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือเป็นวัตถุอันตราย

ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามทบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

ในส่วนของการระภาษินั้น เนื่องจากเขตปลอดอากรเปรียบเสมือนเป็นเขตที่อยู่นอกราชอาณาจักร ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร หากเป็นของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจะไม่เสียอากรขาเข้าภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีสรรพสามิต แต่หากเป็นของที่อยู่ภายในประเทศเมื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรก็จะถือเป็นเหมือนเป็นการส่งออกนอกนอกราชอาณาจักร ดังนั้น ของที่อยู่ในเขตปลอดอากรจึงไม่มีภาระภาษีก่อเกิดขึ้น แต่หากมีการนำของออกจากเขตปลอดอากรแล้วนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือมีการใช้เพื่อบริโภครวมหรือมีการใช้ของเพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรก็จะต้องเสียภาษี

(3) การกำหนดให้การจัดตั้งเขตปลอดอากรเป็นอำนาจของอธิบดีกรมศุลกากรจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่ ในขณะที่การจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา นั้น

สำนักงานฯขอเรียนว่า การจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ต้องกระทำในรูปของพระราชกฤษฎีกา เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์จะควบคุมพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมส่งออกโดยประกาศในรูปของพระราชกฤษฎีกาให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ผู้ประกอบการรายใดประสงค์จะมาประกอบกิจการภายในเขตดังกล่าวก็สามารถกระทำได้ แต่สำหรับการจัดตั้งเขตปลอดอากรนี้มีวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานเช่นเดียวกันกับการอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน กล่าวคือ หากผู้ประกอบการรายใดประสงค์จะจัดตั้งก็ต้องขออนุมัติต่ออธิบดีในราชกรณี

(4) การกำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามร่างพระราชบัญญัตินี้ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นบุคคลใดบ้าง

สำนักงานฯขอเรียนว่า ข้อสังเกตดังกล่าวเป็นเรื่องที่เข้าใจคลาดเคลื่อน เพราะบทนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ในมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ หมายความว่า พนักงานใด ๆ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่เฉพาะการหรือมีหน้าที่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งคำว่า "พนักงาน" หมายความว่า พนักงานศุลกากรด้วยอยู่แล้ว หากความหมายของบทนิยามดังกล่าว ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการตรวจค้นได้จะต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ในเรื่องนั้นโดยตรง เช่น เป็นพนักงานศุลกากรฝ่ายปราบปราม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การกำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีความชัดเจนมาก

(5) การกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการขยายเวลาในการส่งออกได้ตามที่เห็นสมควรนั้น ควรกำหนดกรอบระยะเวลาไว้ให้แน่นอน

สำนักงานฯขอเรียนว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 19 ทวิวรรคหนึ่ง (ง) ที่กำหนดให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งในบางครั้งผู้นำของเข้า

ไม่อาจปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวได้เพราะมีเหตุจำเป็นเกิดขึ้นและมีได้หลายกรณีแตกต่างกัน หากไม่มีบทผ่อนผันในเรื่องระยะเวลาดังกล่าวย่อมเป็นผลเสียหาต่อการขอคืนอากรขาเข้าของผู้นำเข้าได้ ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้ข้อบังคับกรมศุลกากรมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ โดยจะต้องพิจารณาเหตุผลความจำเป็นในแต่ละกรณี แต่ทั้งนี้จะสามารถขยายเวลาส่งออกได้อีกไม่เกินหกเดือน

ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ปรากฏว่า บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับเขตปลอดอากรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลกระทบต่อกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตและประมวลรัษฎากรด้วย สำนักงานฯ จึงได้เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งสองฉบับให้สอดคล้องในคราวเดียวกัน ซึ่งผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างเห็นพ้องกับข้อเสนอดังกล่าว รายละเอียดของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งสามฉบับปรากฏตามบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติที่ได้แนบมาพร้อมนี้

ในการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมสรรพากรและกรมสรรพสามิต) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) และผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอักษร ทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม

โทร 2220206-9

โทรสาร 2266201

www.krisadika.go.th

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของอธิบดีเกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และวิธีการคำนวณค่าภาษีสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 ทวิ และมาตรา 10 ทวิ)
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการประเมินอากรในกรณีที่ได้ใช้ของในคลังสินค้าทัณฑ์บนผลิตเป็นของใหม่ และกำหนดความสัมพันธ์ของการได้รับสิทธิประโยชน์ตามบทบัญญัติอื่นและตามกฎหมายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 88)
- (3) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมของในคลังสินค้าทัณฑ์บน (เพิ่มมาตรา 97 ทวิ)
- (4) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับเขตปลอดอากร หลักรเกณฑ์และวิธีการขอจัดตั้งเขตปลอดอากร การควบคุมของในเขตปลอดอากร และวิธีการคำนวณค่าภาษีสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร รวมทั้งการยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกสำหรับของที่ได้นำเข้าหรือปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ตลอดจนกำหนดความสัมพันธ์ของการได้รับสิทธิประโยชน์ตามบทบัญญัติอื่นและตามกฎหมายอื่น (เพิ่มบทนิยามคำว่า "เขตปลอดอากร" และบทนิยามคำว่า "ภาษีสรรพสามิต" ในมาตรา 2 เพิ่มมาตรา 10 ทวิ วรรคสาม และเพิ่มหมวด 10 ทวิ เขตปลอดอากร มาตรา 97 ตริ มาตรา 97 จิตวา มาตรา 97 เบญจ มาตรา 97 ฉ มาตรา 97 สัตต มาตรา 97 อัฐ และมาตรา 97 นว)
- (5) กำหนดให้อำนาจอธิบดีขยายเวลาในการส่งออกของที่ผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนเงินอากรขาเข้าในกรณีมีเหตุสุดวิสัย และมีอำนาจอนุญาตที่จะรับหลักประกันอื่นแทนการชำระอากรขาเข้าได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 ทวิ วรรคหนึ่ง (ง) และมาตรา 19 ตริ)

(6) เพิ่มบทบัญญัติเพื่อกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการนำของเข้า ตามมาตรา 19 ทวิ กับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามบทบัญญัติอื่นหรือตามกฎหมายอื่น (เพิ่มมาตรา 19 จิตวา)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการค้าขายระหว่างประเทศได้มีการแข่งขันกันอย่างมาก การสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นในประเทศไทยเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับสินค้านั้นเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการส่งเสริมการส่งออกอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งการจัดตั้งเขตปลอดอากรสามารถกระทำได้โดยขออนุมัติต่ออธิบดีกรมศุลกากรเท่านั้น จึงมีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นหลักการที่มีความสอดคล้องกับหลักสากลดังที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาเกียวโตขององค์การศุลกากรโลก จึงเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกที่สามารถเลือกให้เหมาะสมกับกิจการของตนได้ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อให้มีขอบเขตการดำเนินงานได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นให้มีความชัดเจนและเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 37 และมาตรา 48
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามต่อจากบทนิยามคำว่า
"คลังสินค้า" ในมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2489

"คำว่า "เขตปลอดอากร" หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

คำว่า "ภาษีสรรพสามิต" หมายความว่า รวมถึง ภาษีสุรา ค่าแสตมป์ยาสูบ และค่าธรรมเนียมประทับตราไฟ"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 8 ทวิ อธิบดีมีอำนาจ

(1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(2) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนตาม (1) และ (2) อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ทวิ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะเข้าสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

ในการนี้ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ
ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากเขต
ปลอดอากร แต่ในการนี้ที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรโดยของ
ที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณ
ค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 1329
ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 88 รายการละเอียดยแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา 87 ให้ใช้
สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในการนี้ที่ได้ใช้ของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ
บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์
ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจาก
คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิม
ที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นกรณีโอนเข้าไป
ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้น
อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออก
นอกราชอาณาจักรในเวลาปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้
ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้า
มาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากคลังสินค้า
ทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 97 ทวิ ของหมวด 10
เก็บของในคลังสินค้า แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"มาตรา 97 ทวิ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียภาษี หรือของที่หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือของที่ได้รับอนุญาต ให้นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล ซึ่งอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 10 ทวิ เขตปลอดอากร

มาตรา 97 ตริ มาตรา 97 จัตวา มาตรา 97 เบญจ มาตรา 97 ฉ มาตรา 97 สัตต
มาตรา 97 อัฏฐ และมาตรา 97 นว แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"หมวด 10 ทวิ

เขตปลอดอากร

มาตรา 97 ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการ ประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจ ของประเทศ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและ การอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปี ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 97 จัตวา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดของ ของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา 97 เบญจ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีสรรพสามิตสำหรับ ของที่ได้นำเข้ามาราชาอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้ง ส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้นำเข้ามาใน ราชาอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามข้ออธิบัตินุมัติ

(2) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่ การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(3) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อ ส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 97 ฉ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบ ภายใต้อาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการ อื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้น ไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพของของนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 สัตต ในกรณีที่มิกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงิน อากรเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้น อากรหรือคืนเงินอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำเข้าของ เช่นว่านั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 อัญญ การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่าย ภายใต้อาณาจักร หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้า ตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หรือผู้มีสิทธิ ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็น การนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าของเช่นว่านั้นออกจากเขต ปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปไว้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์ อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของ ออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่ เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากรโดยได้รับอนุญาต จากอธิบดี และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 97 นว ให้นำบทบัญญัติในหมวด 10 เก็บของในคลังสินค้า และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับการนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุม การขนย้ายของในเขตปลอดอากร และ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอนุโลม"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความใน (ง) วรรคหนึ่งของมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และ"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 ตริ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 19 ตริ เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่าของที่นำเข้าจะให้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้การค้าประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่น แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา 19 ทวิ ก็ให้คืนหลักประกันโดยถือเสมือนว่าเป็นการคืนเงินอากร"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

"มาตรา 19 จัตวา ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร หรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้า
ในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาโอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น โดยให้ปฏิบัติ
ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "นำเข้า" และคำว่า "ส่งออก" และยกเลิกบทนิยามคำว่า "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" โดยให้ใช้บทนิยามคำว่า "เขตยกเว้นอากรขาเข้า" แทน เพื่อให้มีความเหมาะสมกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยรวมถึงการนำสินค้าออกจาก หรือเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้าด้วย รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับกรณีดังกล่าวให้ชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 77/1 (12) มาตรา 77/1 (14) (ก) มาตรา 77/1 (21) มาตรา 78 (4) (ข) และมาตรา 78/2 (2))
- (2) กำหนดให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตยกเว้นอากรขาเข้าเพื่อส่งออกและการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าวเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออก รวมทั้งกรณีการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้า และระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 80/1 (2) วรรคสอง และมาตรา 80/1 (6) วรรคหนึ่ง)
- (3) กำหนดให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับกรณีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่นำไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้า ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 81 (2) (ข))
- (4) กำหนดหน้าที่ให้ผู้นำเข้าต้องยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีนำเข้าสินค้าที่นำเข้ามาออกจากเขตยกเว้นอากรขาเข้าโดยมิใช่เพื่อการส่งออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 83/9)

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก โดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทางลงเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกฎว่าด้วยเขตอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออกเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตยกเว้นอากรขาเข้า ซึ่งหมายถึงเขตปลอดอากรและเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"(ก) การนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้าเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" ใน (21) ของมาตรา 77/1 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(21) "เขตยกเว้นอากรขาเข้า" หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (4) ในมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ข) การส่งออกในกรณีที่น่าสินค้าเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้าตาม มาตรา 77/1 (14) (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตดังกล่าว"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 78/2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) การนำเข้ากรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้า แล้วนำสินค้าออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออกตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 77/1 (12) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้านั้นออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออก"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (2) ของมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการให้บริการนั้นในต่างประเทศ ให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตยกเว้นอากรขาเข้าเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าวเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (6) ของมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(6) การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้า ไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ หรือระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้า ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (2) ในมาตรา 81 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ข) สินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้า ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 83/9 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 83/9 ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตยกเว้นอากรขาเข้า ถ้าภายหลังสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก หรือได้มีการนำสินค้าออกจากเขตยกเว้นอากรขาเข้าโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีในการผลิตขึ้นในราชอาณาจักรและกรณีสินค้าที่นำเข้ามา ให้ครอบคลุมถึงกรณีการนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก (เพิ่มบทนิยามคำว่า "เขตปลอดอากร" และคำว่า "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" ในมาตรา 4 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10)

(2) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร และเขตอุตสาหกรรมส่งออกในลักษณะเช่นเดียวกันกับสินค้าในโรงอุตสาหกรรมและคลังสินค้าทัณฑ์บน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19)

(3) กำหนดให้สินค้าที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษีเช่นเดียวกับการผลิตที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร และกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีการโอนสินค้าในระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 100)

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวเสมือนเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีและสิทธิประโยชน์ในทางภาษีสรรพสามิตของสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร รวมทั้งการโอนสินค้าระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้อย่างมีผลย้อนหลังว่า "เจ้าของคลัง
สินค้าทัณฑ์บน" และคำว่า "แสตมป์สรรพสามิต" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2534

"เขตปลอดอากร" หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
"เขตอุตสาหกรรมส่งออก" หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ภาษีได้บังคับมาตรา 11 วรรคสอง และมาตรา 12 วรรคสอง ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าที่ขังบน คลังสินค้าที่ขังบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าที่ขังบน คลังสินค้าที่ขังบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าที่ขังบน คลังสินค้าที่ขังบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าที่ขังบน คลังสินค้าที่ขังบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าที่ขังบน คลังสินค้าที่ขังบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(3) ในการนำสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในการนำสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้านี้ดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่

(1) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(2) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกกลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(3) เป็นกรณีตามมาตรา 52

(4) เป็นกรณีสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(5) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 100 สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรแล้วแต่กรณี เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้ามาหรือในเวลาที่นำออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นการนำคืนอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการนำเข้ามาหรือนำออกมาเพื่อส่งกลับคืนโรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี